

Italija je morala osigurati da njezina javna tijela u svojim poslovnim transakcijama koje imaju s privatnim poduzećima poštuju razdoblja plaćanja koja ne prelaze 30 ili 60 dana

U presudi Komisija/Italija (Direktiva o borbi protiv kašnjenja u plaćanju) (C-122/18), objavljenoj 28. siječnja 2020., Sud je, okupljen u velikom vijeću, **utvrdio da Italija nije poštovala** Direktivu 2011/7 o borbi protiv **kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama**¹ jer ta država članica **nije osigurala da njezina javna tijela, kada su u okviru takvih transakcija dužnici, stvarno poštuju razdoblja plaćanja koja ne prelaze 30 ili 60 kalendarskih dana**, kako su utvrđena u članku 4. stavcima 3. i 4. navedene direktive.

Komisija je Sudu podnijela tužbu protiv Italije zbog povrede obveze, nakon što je primila niz pritužbi gospodarskih subjekata i udruženja talijanskih gospodarskih subjekata koji su tvrdili da su razdoblja u kojima talijanska javna tijela sustavno podmiruju svoje račune koji se odnose na poslovne transakcije s privatnim subjektima pretjerano duga.

Italija je u svoju obranu istaknula da Direktiva 2011/7 državama članicama samo nalaže da u svojem zakonodavstvu kojim prenose navedenu direktivu i u ugovorima koji se odnose na poslovne transakcije u kojima je dužnik neko njihovo javno tijelo odrede najdulja razdoblja plaćanja u skladu s člankom 4. stavcima 3. i 4. navedene direktive kao i da u slučaju nepoštovanja tih rokova propišu pravo vjerovnika na kamate za zakašnjelo plaćanje i na naknadu na ime pretrpljenih troškova naplate. Ta je država članica smatrala da se navedenim odredbama ipak od država članica ne zahtijeva da u svim okolnostima osiguraju da njihova javna tijela stvarno poštuju navedene rokove.

Sud je, kao prvo, odbio tu argumentaciju utvrdivši da se člankom 4. stavcima 3. i 4. Direktive 2011/7 državama članicama također propisuje obveza da osiguraju da javna tijela stvarno poštuju njime propisane rokove plaćanja. Također je utvrdio da je zakonodavac Unije, s obzirom na velik broj **poslovnih transakcija u kojima su javna tijela dužnici poduzećima** kao i na troškove i poteškoće koje potonji imaju zbog **kašnjenja tih tijela s plaćanjem**, namjeravao državama članicama nametnuti pooštrene obveze u vezi s transakcijama između poduzeća i javnih tijela.

Zatim, Sud je odbio argument Italije prema kojem država članica ne može biti odgovorna za svoja javna tijela kada u okviru poslovne transakcije postupaju izvan svojih javnih ovlasti (*jure privatorum*). Naime, takvo bi tumačenje lišilo korisnog učinka Direktivu 2011/7, a osobito njezin članak 4. stavke 3. i 4., koji upravo **obvezuje države članice da osiguraju stvarno poštovanje razdoblja plaćanja koje predviđa u poslovnim transakcijama u kojima je dužnik javno tijelo**.

Naposljetku, Sud je istaknuo da okolnost, kada bi se smatrala utvrđenom, da se situacija u vezi s kašnjenjima javnih tijela u plaćanju poslovnih transakcija obuhvaćenih Direktivom 2011/7 posljednjih godina poboljšava, ne može spriječiti Sud da utvrdi da je Italija povrijedila obveze koje

¹ Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL 2011., L 48, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.)

ima na temelju prava Unije. Naime, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, postojanje povrede obveze treba ocjenjivati prema **stanju u državi članici kakvo je bilo u trenutku isteka roka određenog u obrazloženom mišljenju, to jest u ovom slučaju 16. travnja 2017.**

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

(Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na Komisijin prijedlog, nametnuti sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.)

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293